

одъ кои лихву искати може. Найпрезрениа и
 найманъ нарѣчивъ може често найвећемъ и най-
 изображениемъ нарѣчию словоиспитателни
 ключъ къ изясненю многи тавни речи дати.
 Колико се пута догађало, да в у єдномъ на-
 рѣчию коренъ какве речи сасвимъ запуштень
 и заборавлѣнъ, у другомъ напротивъ у пуномъ
 цвету стой, целу употребляему мложину срод-
 ни речи сачинява и светлостѣу своіомъ цео
 славянски ѳзикъ осиява! Тако стои н. п. рус-
 ски чинъ, Rang, Klasse, Abtheilung, за себе; аль
 у словенскомъ нарѣчию имаде оно сродство у
 priecin priecinok, začin, začsinok и т. д. Изо-
 пачене словенске речи bičak, pitvor, налазе се
 савршено у влашкомъ bričak (britčak britwa),
 pridvor и т. д. Сваки списатель когъ му
 драго племена онъ быо, мора да бы га чита-
 тали и разумели само строго народанъ быти,
 само за народъ, за мложину, за садашньость
 писати, онъ бива потомъ такођеръ само пе-
 риодичанъ као и какавъ издатель Журнала, и
 иѣгова дѣла само мимогредна и нискометећа
 као и свакидашнѣ брошире, као алманаси и
 другѣи манѣи књижевни лешшириѣи и калибре.
 Кодъ насъ пакъ Славяна озбиљски в желити,
 да се наши велики списательни науче своє
 духу дужно почитанѣ одавити, да дрзости и-
 мати могу за цѣо народъ и дугу будућность
 зидати, а не старати се, да се само одъ не-
 колико стотина люди неколико месеци или
 година читаю и похваляю, него да такова